

دعای مجیر

دعای مجیر دعایی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آلہ جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول به نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره به فضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفای مریض و قضای دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى يَا رَحْمَانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

به نام خدای بخشنده مهربان پاک و منزهی ای خدا بلند مرتبه ای بخشاینده ما را از آتش در پناه خود آر ای
پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَى يَا كَرِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه ای کریم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَالِكُ تَعَالَى إِنَّكَ أَكْرَمُ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای پادشاه وجود بلند مرتبه ای مالک عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَى إِنَّكَ أَكْرَمُ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای ذات کامل مبرا از نقص بلند مرتبه ای سلامت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَى يَا مُهَمَّمُنْ أَكْرَمُ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای ایمن کن ترسناکان بلند مرتبه ای شاهد عالمیان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَى يَا جَلَّاكُ أَكْرَمُ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای با عزت و اقتدار بلند مرتبه ای با جبروت و جلال ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَى يَا مُتَجَبِّرُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای با کبیریا بلند مرتبه ای صاحب بزرگی و جلالت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَى يَا بَارِئُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای آفریننده عالم بلند مرتبه ای پدید آرنده خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَى يَا مُقَدِّرُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای صورت آفرین بلند مرتبه ای تقدیر کننده امور ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا هَادِي تَعَالَى يَا بَاقِي أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای رهنمای خلق بلند مرتبه ای باقی ابدی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَهَابُ تَعَالَى يَا تَوَابُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای بخشنده بی عوض بلند مرتبه ای توبه پذیر ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَاتِلَّتَ يَا مُرْتَأِتَ حَمْلَتَ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزهی ای گشاینده درهای رحمت بلند مرتبه‌ای ای وسعت بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي تَعَالَى يَا مَوْلَايَيَّ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزهی ای سید من بلند مرتبه ای ای مولای من ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَى يَا رَقِيبُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزهی ای نزدیک به خلق بلند مرتبه ای ای نگهبان عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُبِيدِي تَعَالَى يَا مُعِيدُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزهی ای پدید آرنده بلند مرتبه ای ای باز گرداننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَى يَا حَمِيدُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزهی ای ستوده صفات بلند مرتبه ای ای صاحب مجده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَى يَا عَظِيمُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِيٌّ

پاک و منزه‌ی ای ذات قدیم بلند مرتبه ای ای حقیقت بزرگ ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورٌ تَعَالَى إِنْ يَأْكُلُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيمِرُ

پاک و منزه‌ی ای آمرزنده گناهان بلند مرتبه ای ای نعمت بخش شاکران ما را از آتش در پناه خود آرای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَى إِنْ يَأْشِيدُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيمِرُ

پاک و منزه‌ی ای گواه خلق بلند مرتبه ای ای مشاهده کننده عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَنَانُ تَعَالَى إِنْ يَأْمَنَ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيمِرُ

پاک و منزه‌ی ای مهربان بلند مرتبه ای ای نعمت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَى إِنْ يَأْرِثُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيمِرُ

پاک و منزه‌ی ای برانگیزاننده خلقان بلند مرتبه ای ای ارث بر عالمیان ما را از آتش در پناه خود آرای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُحِيمِرِي تَعَالَى إِنْ يَأْمِنَتْ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيمِرُ

پاک و منزه‌ی ای زنده کننده مردگان بلند مرتبه‌ای ای میراننده زندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَى يَا رَفِيقُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزه‌ی ای مهربان با شفقت بلند مرتبه ای ای رفیق با عنایت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ تَعَالَى يَا مُونِسُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزه‌ی ای انیس خلق بلند مرتبه ای ای مونس بندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَى يَا جَمِيلُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزه‌ی ای با جلالت و بزرگی بلند مرتبه ای ای با حسن و جمال ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا خَيْرُ تَعَالَى يَا بَصِيرُ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزه‌ی ای آگاه از امور خلق بلند مرتبه ای ای بینای به احوال بندگان ما را از آتش در پناه خود آرای
پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَفِيّْ تَعَالَى يَا مَلِيْ أَجْرٌ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزه‌ی ای حقیقت پنهانی بلند مرتبه ای ای غنی‌الذات ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَى يَا مَوْجُودُ أَجْرٌ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزه‌ی ای معبد حقیقی بلند مرتبه ای ای موجود بالذات‌ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَى يَا قَهَّارُ أَجْرٌ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزه‌ی ای بخشنده گناه، بلند مرتبه ای ای با قهر و سطوت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَدْكُورُ تَعَالَى يَا مَشْكُورُ أَجْرٌ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزه‌ی ای یادآورنده بلند مرتبه ای ای پاداش بخشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَى يَا مَعَاذُ أَجْرٌ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای بخشنده بی عوض بلند مرتبه ای ای پناه بی پناهان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَىٰ يَا جَلَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَىٰ يَا رَازِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای پیش از همه بلند مرتبه ای ای روزی دهنده خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَىٰ يَا فَالِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای صادق الوعد بلند مرتبه ای ای شکافنده روشنی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَىٰ يَا سَرِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای شنوای دعای خلق بلند مرتبه ای ای زود اجابت کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه

بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَىٰ يَا بَدِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزه‌ی ای رفیع منزلت بلند مرتبه‌ای ای نو به نو پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا فَعَالٌ تَعَالَىٰ يَا مُتَعَالٌ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ

پاک و منزه‌ی ای کار کن نظام عالم بلند مرتبه‌ای ای بزرگوار ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِيٰ تَعَالَىٰ يَا رَاضِيٰ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ

پاک و منزه‌ی ای داور خلق بلند مرتبه‌ای ای خوشنود ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرٌ تَعَالَىٰ يَا طَاهِرٌ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ

پاک و منزه‌ی ای غالب قاهر بلند مرتبه‌ای ای پاک و منزه ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمٌ تَعَالَىٰ يَا حَاكِمٌ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ

پاک و منزه‌ی ای دانای به خلق بلند مرتبه ای ای حکمفرمای به حق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمٌ تَعَالَىٰ يَا قَائِمٌ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ

پاک و منزهی ای هستی همیشگی بلند مرتبه ای ای قائم بالذات ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَى إِنَّمَّا أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای حفظ کننده بلند مرتبه ای ای قسمت کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا غَنِيٌّ تَعَالَى إِنَّمَّا مُغْنِي أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای ذات بی نیاز بلند مرتبه ای بی نیاز کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَفِي تَعَالَى إِنَّمَّا أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای وفا کننده به عهد بلند مرتبه‌ای ای توانای مطلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَى إِنَّمَّا شَافِي أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای کفایت کننده امور بلند مرتبه‌ای ای شفا بخش بیماران ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَقْدُومُ تَعَالَى إِنَّمَّا خَرَأً أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای مقدم دارنده بلند مرتبه‌ای ای مؤخر کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَىٰ يَا آخِرُ أَجْرٍ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای اول موجود بلند مرتبه‌ای ای آخر هستی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرٌ تَعَالَىٰ يَا بَاطِنٌ أَجْرٍ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای ذات پیدا بلند مرتبه‌ای ای حقیقت پنهان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءٌ تَعَالَىٰ يَا مُرْتَجَىٰ أَجْرٍ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای امید امیدواران بلند مرتبه‌ای ای مرجع آرزوها ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمُنْ تَعَالَىٰ يَا ذَا الْطَّوْلِ أَجْرٍ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای خداوند نعمت بلند مرتبه‌ای ای خداوند احسان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيْرٌ تَعَالَىٰ يَا قَيْوُمٌ أَجْرٍ نَّا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای زنده ابدی بلند مرتبه‌ای ای نگهدار عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدَ تَعَالَىٰ يَا أَحَدًا جَرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای خدای یگانه بلند مرتبه‌ای ای خدای یکتا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدَ تَعَالَىٰ يَا صَمَدًا جَرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای سید خلق بلند مرتبه‌ای ای غنی مطلق ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَىٰ يَا كَبِيرًا جَرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای توانا بلند مرتبه‌ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَالِيَ تَعَالَىٰ يَا مُتَعَالِ (يَا عَالِيًّا) أَجَرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای سلطان عالم بلند مرتبه‌ای ای برتر از همه عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَالِيًّا تَعَالَىٰ يَا أَعْلَىً أَجَرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای با علو با شأن بلند مرتبه‌ای ای بالاتر ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَلِيٌّ تَعَالَىٰ يَا مَوْلَىٰ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِٰ

پاک و منزهی ای صاحب اختیار عالم بلند مرتبه ای ای سلطان عالم ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيٌّ تَعَالَىٰ يَا بَارِئُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِٰ

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه ای پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَىٰ يَا رَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِٰ

پاک و منزهی ای ذلیل و پست کننده بلند مرتبه ای رفعت بخشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَىٰ يَا جَامِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِٰ

پاک و منزهی ای عدل و داد کننده بلند مرتبه ای جمع آورنده متفرقها ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَىٰ يَا مُذِلُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحْيِٰ

پاک و منزهی ای عزیز کننده بلند مرتبه ای خوار کننده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَىٰ يَا حَفِيظُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای نگهبان بلند مرتبه ای ای نگهدار ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَىٰ يَا مُقْتَدِرُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای ذات قادر بلند مرتبه ای ای سلطان مقتدر ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَىٰ يَا حَلِيمُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای دانا بلند مرتبه ای بردهار ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَىٰ يَا حَكِيمُ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای داور بلند مرتبه ای ای با حکمت و عنایت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَعْطِيٍ تَعَالَىٰ يَا مَانِعٍ أَجِرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای عطا بخش بلند مرتبه ای ای مانع عطا ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَىٰ يَا نَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزهی ای ضرر رساننده بلند مرتبه‌ای ای سود بخشنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُحِيبُ تَعَالَىٰ يَا حَسِيبُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزهی ای اجابت کننده دعای خلق بلند مرتبه ای ای به حساب آرنده بندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَىٰ يَا فَاصِلُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزهی ای خدای عادل بلند مرتبه ای جدا کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَىٰ يَا شَرِيفُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزهی ای با لطف و کرم بلند مرتبه ای ای با عزت و شرف ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَىٰ يَا حَقُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُحِيرُ

پاک و منزهی ای پروردگار بلند مرتبه‌ای ای ثابت ابدی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مَالِحْدُّو تَعَالَىٰ يَا وَاحِدًا حِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای با مجد و بزرگی بلند مرتبه‌ای ذات یگانه ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا عَفْوُ تَعَالَىٰ يَا مُنْتَقِمًّا حِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای عفو کننده بلند مرتبه‌ای ای انتقام کشنده ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَىٰ يَا مُوَسِّعًا حِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای وسیع رحمت بلند مرتبه ای گشایش و وسعت بخش ما را از آتش در پناه خود آرای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَءُوفُ تَعَالَىٰ يَا عَطُوفًا حِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه ای با عطفت ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا فَرِدُ تَعَالَىٰ يَا وِثْرًا حِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُحِيرٌ

پاک و منزهی ای یکتابلند مرتبه‌ای ای خدای بی‌همتا ما را از آتش در پناه خود آرای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَىٰ يَا مُحيطُ أَجْرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای نگهدارنده حد هر کس بلند مرتبه‌ای ای احاطه کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَىٰ يَا عَدْلُ أَجْرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای وکیل امور بندگان بلند مرتبه‌ای ای همه عدل و داد ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه
بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَىٰ يَا مَتِينُ أَجْرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای آشکار کننده بلند مرتبه‌ای استحکام بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَىٰ يَا وَدُودًا جِرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه ای دوستدار ما ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَىٰ يَا مُرْشِدًا جِرَنَّا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای توانای دانا بلند مرتبه ای ای رهمنما ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَىٰ يَا مُنَوِّرًا جِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای نور بلند مرتبه ای ای روشنی بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرٌ تَعَالَىٰ يَا نَاصِرًا جِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای یاور بلند مرتبه ای ای یاری بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا صَبُورٌ تَعَالَىٰ يَا صَابِرًا جِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای بردار بلند مرتبه ای ای شیکبا ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَىٰ يَا مُنْشِئًا جِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای بشمار آرنده بلند مرتبه ای ای ایجاد کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانُ تَعَالَىٰ يَا دَيَانًا جِرْنَامِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

پاک و منزهی ای ذات مبرا از نقص بلند مرتبه ای ای کیفر بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا مُغِيْثَ تَعَالَىٰ يَا غَيَّاثُ أَجْرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای فریادرس بلند مرتبه ای ای پناه خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَىٰ يَا حَاضِرًا جَرَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه ای ای حاضر و ناظر بر خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

سُبْحَانَكَ يَا ذَالْعِزَّةِ الْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَالْجَبْرُوتِ وَالْجَلَالِ

پاک و منزهی ای دارای عزت و جمال بزرگواری ای صاحب جبروت و جلال

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

پاک و منزهی ای خدای یکتا که جز تو خدایی نیست و من بندهای از ستمکارانم

فَاسْتَجِنَّا لَهُ وَنَجَّيْنَا مِنَ الْغَمٍ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

پس دعای وی مستجاب کردیم و او را از غم و اندوه نجات دادیم و ما این گونه اهل ایمان را نجات خواهیم داد

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

و درود و تحييت خدا بر سید مامحمد و بر تمام اهل بیت او باد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنَعَمُ الْوَكِيلُ

و ستایش مختص خدادست که پروردگار عالمیان است و خدا ما را کفایت است و نیکو وکیلی است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و هیچ توانایی و قدرتی جز به خدای بلند مرتبه‌ای بزرگ نخواهد بود.